

Full diocesà

22 de juliol del 2018

p5 – Creada la Vicaria Episcopal per a l'Evangelització

p6 – Nou equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà

Cantant a Déu amb veu d'infant

El Congrés Internacional de Pueri Cantores («nens cantaires», en llatí), organitzat aquest any a Barcelona per la Federació Catalana de Pueri Cantores, va arrencar el dimecres 11 de juliol amb un acte inaugural obert al públic a la Font Màgica de Montjuïc.

El congrés, que es va celebrar fins diumenge passat, és una celebració cultural mundial que va reunir 4.000 nens cantaires de més de cent nacionalitats (residents a Alemanya, Àustria, Bèlgica, Canadà, Espanya, França, Itàlia, Lituània, Polònia, Suècia i EUA), a més de 45 sacerdots de tot el món i un bisbe del Canadà.

Barcelona va acollir l'any 1998 el congrés i ara, al cap de vint anys, torna a ser la seu d'aquesta 42ª edició.

Durant cinc dies s'han celebrat concerts en diferents esglésies i actes en punts emblemàtics de la ciutat.

També es dugué a terme una oració per la pau a Montserrat. El cap de setmana el punt neuràlgic del congrés fou la Sagrada Família, on se celebrà un concert i una missa de clausura.

El congrés ha acollit nens i joves que es reuneixen per cantar i portar així la pau al món, però pretén transmetre que, tot i que les corals tenen funció litúrgica, formar part d'una d'elles també implica socialitzar-se i fer pedagogia musical. Treball en equip, reforçar els valors de la responsabilitat i descobrir les capacitats pròpies són alguns dels beneficis de formar part d'una coral.

«La sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrere els ramats i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble."» (23,1-6)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
(Salm 22)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.
(2,13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

«Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament»

Descansar en la pau del bon pastor

Jean Hakolimana, prev.

Les lectures d'aquest diumenge s'uneixen per donar a aquestes vacances un to de pau. L'evangeli convida a «reposar una mica»; el salm ens anima a no tenir por de res tenint Déu a vora nostra, cosa que era anunciada des de la primera lectura. Tot això seria impossible si hi faltés l'acció de Déu que fa de nosaltres un sol poble (2a lectura). Tantes coses són capaces de separar els homes els uns dels altres. Entre elles, la injustícia i la por, és clar, però també la simple diferència. ¿Com acostar-me a l'altre, aquell que no s'assembla a mi, del qual desconec la cultura, llengua o religió? ¿Com acostar-se a aquells que semblen tan llunyans i descobrir el que ens uneix més enllà del que ens separa?

El període estival, fent-nos abandonar els nostres hàbits, pot ser un moment favorable per a recórrer camins diferents dels que freqüentem habitualment. Som cridats a anar a l'encontre dels altres perquè, segons la paraula de Déu, el cristià està més ben preparat per a l'obertura. Per aquest motiu s'espera d'ell que sigui acollidor i dialogant. El cristià està dotat perquè el seu Senyor, Crist, és la pau. La pau que nostre Senyor anuncia està segellada en la seva carn, i d'aquesta carn en formem part. Ser deixeble de Jesucrist vol dir ser instrument de pau. La pau és amb nosaltres i en nosaltres. És la nostra possessió més preciosa, la que no es pot conservar per a un mateix, la que ens enriqueix quan es comparteix, se sembra amb alegria i generositat. Amb Crist, estem disposats a percebre la diferència ja no com un obstacle per a la convivència, sinó com una oportunitat per a construir la pau.

La imatge

Un port, sempre un lloc de màxima concurrència. Per una cosa o altra tothom s'hi arriba: pel comerç, pels viatges, per posar-se en contacte amb el món.

Per això avui Jesús duu els deixebles a un lloc tranquil per parlar de la tasca o trobar espai per al descans, per conviure, com potser ens passa aquests dies, que afeblim l'activitat i els horaris i donem lloc al lleure i a la formació.

Jesús predicant al port (1598). J. Brueghel

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

23 dilluns

—Santa Brígida, (1302-1373)
—Sant Cassià, abat(c.360-c.433)
—Sant Apol·linar, bisbe i màrtir (s.II)
Gàlates 2,19-20 / Salm 33 / Joan 15,1-8

24 dimarts

—Santa Cristina, verge i màrtir (*300)
—Sant Xarbel Makluf, (1828-1898)
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 84 /
Mateu 12,46-50

25 dimecres

—Sant Jaume, apòstol (*44)
Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2; / Salm 66
/ 2 Corintis 4,7-15 / Mateu 20.20-28

26 dijous

—Sant Joaquim i santa Anna
Jeremies 2,1-3.7-8.12-13 / Salm 35
/ Mateu 13,10-17

27 divendres

—Sant Cugat, màrtir(*304)
—Santa Natàlia, màrtir (825-852)
Jeremies 3,14-17 / Salm Jeremies
31,10.11-12ab.13. / Mateu 13,18-23

28 dissabte

—Santa Caterina Tomàs, (1533-1574)
—Sant Víctor, papa. (s.II)
—Sants Nazari i Cels, màrtirs
Jeremies 7,1-11 / Salm 83 /
Mateu 13,24-30

29 diumenge XVII de durant l'any / Cicle B

—Santa Marta, verge
—Sant Urbà, papa (1040-1099)
—Sant Constantí, bisbe
2 Reis 4,42-44 / Salm 144 / Efesis
4,1-6./ Joan 6,1-15

Noves matèries a l'Institut de Ciències Religioses

El 3 de setembre s'obre el període de matrícula

El pròxim dilluns 3 de setembre s'obrirà el període de matrícula per a les assignatures de Grau i Màster en Ciències Religioses del curs 2018-19. El dimecres 12 de setembre s'iniciaran les classes. Us informem que a partir del pròxim curs la franja horària de les classes serà de les 18 a les 21.05 hores.

Són unes matèries obertes a totes aquelles persones interessades en el fet religiós en general, i en el cristianisme en particular, en relació i diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, antropològiques i pedagògiques relacionades i amb modalitat tant per a estudiants oients com ordinaris.

Ja sabeu que podeu formalitzar la vostra inscripció respondent a aquest missatge, per telèfon o bé presencialment en horari de secretaria.

Us adjuntem la graella d'assignatures, on podreu consultar, a més a més, els cursos de formació permanent del professorat de primària, secundària i cicles formatius reconeguts pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Com sabeu, els mestres d'Educació Infantil i de Primària poden cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) per tal d'habilitar-se com a mestres de Religió a l'escola.

Us informem que el curs de cultura i art cristians a la nostra terra continua oferint una nova edició a partir d'assignatures ja presents en el pla d'estudis de llicenciatura (Grau i Màster).

Agraïm de manera especial a la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya el seu suport i la seva col·laboració.

Assignatures primer quadrimestre 2018/19

Dilluns: Litúrgia (prof. J. Baburés). Seminari de Textos Cristianes (prof. Ester Busquets). Ètica (prof. Ester Busquets). La diòcesi de Vic i l'Església Catalana a les portes del 1900: Morgades i Torras (prof. David Cao).

Dimarts: Dret Canònic (prof. Abel Pié). Memòria documental: els arxius de l'Església (prof. Irene Llop). Judaisme medieval (prof. Irene Llop).

Dimecres: Introducció al Nou Testament (prof. Rudolf Puigdollers). Introducció a l'Antic Testament (prof. Constantino Pérez de Diego). Religions comparades (prof. Jordi Sirera). Sagraments (prof. Rodolf Puigdollers).

Dijous: Introducció a la Teologia (prof. Jean Hakolimana). Pedagogia de la Religió (prof. Ramon Rial). Llengua hebrea (prof. Bàrbara Vigil). Pentateuc i Llibres històrics (prof. Jean Hakolimana).

Divendres (a Manresa): Escatologia (prof. David Compte). Ecumenisme (prof. David Compte).

Més informació a la web: www.iscrvic.org

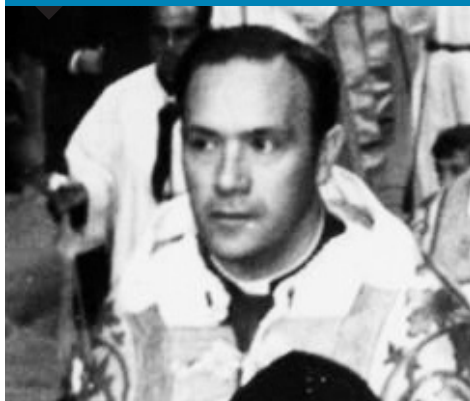
Fe d'errates

La necrològica de la setmana passada corresponia a Mn. Josep Casassas, no Joan com posava.

Necrològica

M.I. Dr. Josep Maria Gasol i Almendros

Nasqué a Manresa el dia 24 de novembre de 1924 i fou ordenat sacerdot el 27 de juny de 1948. Fou vicari de Sant Vicenç de Castellet (1948) i de Roda de Ter (1950). Després de cursar estudis d'arqueologia cristiana, arxivística i bibliotecomia a Roma (1950), fou vicari de Santa Maria de Manlleu (1953) i professor de la Universitat Laboral de Tarragona (1956). Beneficiat de la Seu de Manresa, en fou nomenat canonge l'any 1961, on fou arxiver i degà (2002-17). A Manresa relitzà una gran tasca: director de l'Arxiu, director efectiu del Museu, cronista oficial de la ciutat, fundador del Centre d'Estudis del Bages, autor de diversos llibres i publicacions. Membre de les comissions diocesanes de Patrimoni i de seguiment de la Seu de Manresa. Morí el dia 3 de juliol a l'edat de noranta-tres anys, pocs dies després de celebrar la missa i un dinar amb motiu dels seus setanta anys de sacerdocí.

Nova Vicaria Episcopal per a l'Evangelització

Nomenaments signats pel senyor bisbe el 13 de juliol

Mons. Romà Casanova va signar el dia 13 de juliol els següents nomenaments, en què destaca la creació d'una nova Vicaria Episcopal per a l'Evangelització:

Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca, vicari episcopal per a l'Evangelització. També rector de les parròquies de Sant Miquel dels Sants de Balenyà, Sant Pere de Bertí, Sant Martí de Centelles, Sant Fruitós dels Hostalets de Balenyà i Sant Jaume de Viladrover. Tindrà de vicaris **Mn. Andrey Castrillón Madrid** i **Mn. José Luís Salas Barriga**, en aquestes parròquies.

Mn. Isidre Costa i Clos, diaca, delegat episcopal de Santuaris i Turisme.

Mn. Agustín Arrubla García, rector de les parròquies de Santa Maria d'Aiguafreda, Sant Rafael del Figaró i Sant Pere de Valldeneu.

Mn. Aloys Murwanashyaka, rector de les parròquies de Sant Vicenç de Fals, Santa Maria de Monistrollet, Sant Iscle i Santa Victòria de Rajadell i Sant Joan de Vilatorrada.

Mn. Marcel Nsanzineza, rector de la parròquia de Santa Maria de Navarrels. I també vicari de les parròquies de Sant Martí de Mura i Santa Maria de Talamanca.

Mn. Joan Carles Serra Permanyer, arxiprest del Ripollès, rector de les parròquies de Ripoll, Campdevànol i de la rodalia.

Mn. Rémy Mvuyekure, vicari de les

parròquies de Santa Maria de Lluçà, Sant Pau de Pinós, Sant Vicenç de Prats de Lluçanès, Santa Maria de Salselles, Sant Martí d'Albars, Sant Martí de Merlès, Santa Creu de Jutglar, Santa Eulàlia de Pardines i Santa Eulàlia de Puig-oriol.

Mn. Jean Claude Ruzindana, vicari de les parròquies de Sant Martí d'Ogassa, Santa Llúcia de Puigmal, Sant Joan i Pau de les Abadesses, Sant Miquel de Setcases i Sant Martí Surroca.

Mn. José Luís Salas Barriga, capellà del monestir de les Adoratius Perpètuas del Santíssim Sagrament de Vic.

Mn. Joan Prat i Jorba, consiliari de l'associació Fraternitat de Comunió i Alliberament.

Secretaria Personal del Senyor Bisbe: **Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca**, cap de la Secretaria Personal; **Gna. Guadalupe Cambas**, secretària; **Mn. Andrey Castrillón Madrid**, secretari de visites, i **Mn. José Luís Salas Barriga**, secretari de visites.

Nou equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà

S'hi formen els seminaristes de Vic i Solsona, entre altres diòcesis

L'arquebisbe metropolità de Tarragona i els bisbes de les sis diòcesis sufragànies de la Província Eclesiàstica Tarraconense (que comprèn les diòcesis de Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic) han nomenat per tres anys el nou Equip de Formadors del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, que estarà format per Mn. Javier Vilanova Pellisa, com a rector, Mn. Gabriel Casanovas Vila, com a vice-rector, i Mn. Jaume Gené Nolla, com a director espiritual.

Mn. Javier Vilanova Pellisa (la Fatarella, Tarragona, 1973) és prevere del bisbat de Tortosa des de 1998, rector del Seminari Diocesà de Tortosa, delegat diocesà de Catequesi i de Pastoral Vocacional, membre del Consell Presbiteral i rector de les parròquies d'Alfara de Carles i del Sagrat Cor de Jesús de la Raval de Cristo (Roquetes). Des de feia dos anys era el director espiritual del Seminari Major Interdiocesà. És missioner de la Misericòr-

dia per nomenament del papa Francesc.

Mn. Gabriel Casanovas Vila (Rubí, Barcelona, 1978) és prevere del bisbat d'Urgell des de 2016, vice-rector del Seminari Diocesà d'Urgell i subdelegat diocesà de Joventut. És mestre d'Educació Especial i està cursant el grau en Història, Arqueologia i Arts Cristianes a la Facultat Antoni Gaudí de l'Ateneu Sant Pacià de Barcelona.

Mn. Jaume Gené Nolla (Vinyols i els Arcs, Tarragona, 1972) és prevere de l'arquebisbat de Tarragona des de 1999, recentment nomenat nou rector del Seminari de Tarragona. És llicenciat en teologia per la Facultat de Teologia de Catalunya i batxiller en música sacra pel Pontifici Institut de Música Sacra de Roma. Va ser rector del Seminari Menor de Tarragona i actualment és arxiprest, membre del Consell Presbiteral i responsable de la parròquia d'Altafulla, entre altres.

Valoració episcopal de l'acostament de presos

Els dies 3, 4 i 5 de juliol de 2018 va tenir lloc la reunió núm. 227 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a Salardú (Vall d'Aran i bisbat d'Urgell). La reunió fou presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi assistiren tots els bisbes de Catalunya.

Els bisbes van tenir notícia de l'apropament d'alguns antics membres del govern de la Generalitat i altres dirigents socials a centres penitenciaris ubicats en territori català. Celebren l'aplicació d'aquesta mesura legal i humanitària que, sens dubte, afavorirà el contacte amb les famílies d'aquests detinguts en presó preventiva. Així mateix, els bisbes desitgen que es continuïn donant passos per part de tots els agents polítics i socials per tal que, com ja han manifestat repetidament, es pugui trobar una solució a l'actual situació que sigui justa i acceptable per a tothom, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú.

Setmana de pregària

La Renovació Carismàtica l'organitza a Arbúcies. Són uns dies de silenci, pregària i germanor. Serà del 13 al 17 d'agost al Casal de Pau (a 3 km d'Arbúcies) amb el P. Josep M. Massana, O.F.M. El lema d'enguany: «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21, 5-6). Inf. Maria Artigas, tel. 669 130 010, i Ricard Martínez, tel. 618 293 992.

L'article

Cara i creu de l'esport

Climent Forner, prev.

Que l'esport, en les seves múltiples facetes o varietats, s'ha convertit modernament en el rei totpoderós de l'univers o, com s'ha dit, en una suprema religió de masses és una evidència que el Mundial de Futbol celebrat a Rússia i els Jocs Mediterranis de Tarragona acaben de confirmar una vegada més. Jo, pobre de mi, encara que de jove m'hagués sentit, i encara me'n sento, atret preferentment pel futbol i els escacs, partint de la simbologia espiritual que en treu sant Pau, sempre n'he sigut un admirador empedreït.

Ara, té les seves virtuts i el seus defectes. Sens dubte que la seva simbologia espiritual (moral, ascètica o com se'n digui) és la seva característica més positiva, a part o a més de la seva higiene corporal. Ah, si ens el preniem com a model de perfecció humana o santedat de vida, a la qual som cridats tal com ens acaba de recordar el papa Francesc, que en seriem, de feliços! Però si juguem momés per guanyar diners o adquirir fama, malament rai. ¿No són un escàndol els milions i milions que s'arriben a embutxacar, amb fraus i tot, alguns esportistes? I la fama mediàtica, quin pecat d'orgull més estrepitos en contra de la veritable humilitat segons el màxim model de captament humà que hauríem d'aprendre de Jesús, el Fill de Déu fet home! La gran i beneficosa virtut que es veuen obligats a practicar els millors futbolistes i els millors clubs del món quan són eliminats de les competicions pels més petits. En aquest sentit, quan veig que un atleta qualsevol, procedent de raça, cultura o nació més aviat marginades o menystingudes, ateny triomfalment la meta, me n'alegro de debò, molt més que en cas contrari. (Els darrers seran els primers, si hem de creure l'Evangeli). Digueu-me: ¿no és esbalaïdor que un país petit com Catalunya, que no acaba de reeixir en la seva voluntat de sobirania política, excel·leixi en la major part de les seleccions espanyoles en espera i amb el desig legítim d'aconseguir algun dia la seva pròpia selecció?

Entre les coses negatives que els esports solen comportar sovint hi ha les envegetes i les picabaralles entre els contrincants (si no arriben a l'odi personal o col·lectiu), així com les lamentables sentències arbitrals interessades; però entre les més positives, això sí, cal valorar l'esperit de germanor que fomenta entre els participants, sigui de caràcter simplement lúdic, sigui de caràcter patriòtic o identitari. I una novetat moderna que no podem oblidar: la igualtat entre els sexes. Quan durant mil·lennis semblava que només els mascles tenien la força física suficient que els capacitava per a emular, postergant les femelles per massa febles i esclavitzades, avui dia, gràcies a Déu i al necessari feminisme creixent, la igualtat de sexes es va imposant de mica en mica en tots els camps de l'activitat humana, també l'esportiva (i en l'eclèsial?), amb no poques sorpreses agradables. Visca el Barça!

El llibre

Humanae vitae

50 anys d'una encíclica

Editorial: Palabra

Pàgines: 160

Preu: 9,90

Enguany es compleixen cinquanta anys de la publicació de l'encíclica *Humanae vitae*, a càrrec del beat Pau VI, papa; sobre el tema de la regulació de la natalitat.

Sens dubte és l'encíclica més profètica i difícil que s'ha escrit mai.

Aquest llibre recupera el text íntegre de l'encíclica, publicat el 25 de juliol de 1968, amb una introducció del teòleg José Granados, professor de l'Institut Joan Pau II de Roma, amb les claus d'interpretació d'aquest text fonamental del magisteri pontifici contemporani.

També es publiquen alguns dels comentaris de diferents pontífexs posteriors sobre la *Humanae vitae*: Joan Pau II, Benet XVI i Francesc.

La dona evangelitzadora

Romà Casanova, bisbe de Vic

La festa de santa Maria Magdalena s'escau al bell mig de l'estiu. Recordem que ha estat el sant pare Francesc el qui ha volgut que la manera de celebrar el dia de santa Maria Magdalena sigui amb categoria de festa. Aquest fet ens vol fer present que Maria Magdalena té un paper important en l'anunci de Crist ressuscitat als mateixos apòstols. Ella és anomenada, amb tota raó, «l'apòstol dels apòstols». En els relats evangèlics de la resurrecció de Jesucrist hi tenen un protagonisme especial les dones, i entre aquestes Maria Magdalena. És evident que aquelles que eren presents en el Calvari, sota la creu de Jesús, i foren testimonis de la seva sepultura, ara, en la resurrecció, també hi siguin presents.

El paper de les dones en la transmissió de la fe al llarg dels segles en l'Església ha estat fonamental, des de les dones del matí de Pasqua i les que apareixen en les primeres comunitats cristianes. Vull fer esment, en primer lloc, de les dones que en l'àmbit familiar han transmès la fe als seus fills i els seus néts. I ho han fet sense fer gaire fressa, però amb l'eficàcia de qui sap transmetre amb amor el tresor més gran que hi ha en el seu cor. Des de les mares que han ensenyat a resar el parenostre als seus fills, i han resat amb ells, a les àvies que, a més del testimoni de confiança en Déu, saben dir la paraula oportuna i acompanyar amb la pregària als seus néts.

Però també hem de reconèixer el treball evangelitzador i d'acompanyament de dones creients, plenes d'amor a Déu, amb les paraules de consell i d'esperança, sobretot a les noies joves i les mares també joves. En les nostres parròquies sempre serà poc el que hem d'agradir i lloar del treball de les catequistes. Moltes d'elles amb anys i anys de servei generós i desinteressat, però ple d'amor i de lliurament. I no puc oblidar les mestres i professores

Retaule de la parròquia de Vilomara (Bages)

de religió catòlica en els centres educatius, o les mestres catòliques. Molts infants i joves poden escoltar el missatge cristià solament per aquestes servidores de l'Evangeli.

En aquests moments de nova evangelització constato la gran implicació de les dones en aquesta tasca fonamental per a l'Església i la mateix societat. Com als inicis de l'aventura missionera, el dia de Pasqua, les dones tenen el paper de ser missioneres dels missioners, apòstol dels apòstols. Si les dones s'hi posen de veritat, la missió s'enfortirà i la collita serà abundosa. Que santa Maria Magdalena ens hi ajudi!

